

IUBIRE COSMOGONICĂ

Mihai Manolescu

Iubire cosmogonică

Luna am pornit de-a dura
S-o aduc la tine-n cale,
Și-nvelită în petale
Ți-o voi dăruia acum.

Salbă ți-am făcut din stele,
Ca sclipirile din astre
Să-ți șoptească-n nopți albastre
Multe jurăminte grele.

O cunună împletită
Eu ți-am pregătit din raze,
Petrecute prin topaze
Și prin frunze de răchită.

Cât se-ntinde orizontul,
Ți l-am tors în roșii fire
Și-mpletindu-l cu iubire,
Rochie ți-am croit cu totul.

Am cules și o cometă
Sus, în spații siderale,
Și-am adus-o la picioare
Ca să-ți fie amuletă.

Trei meteoriți, pe dată
I-am oprit din zborul lor,
Să-ți vorbească despre dor
Și de dragostea mea toată.

Iar în plus de-aceste daruri
Ce cu drag le-am pregătit,
Mă voi face-un satelit,
La planeta mea cu haruri.